

Tractatus Distributionū

beat semp tria supposita qui tamen aptus natus est habere plura supposita sub se. z ergo illa appositio est incongrua omnis sortes.

Nōmnis denotat q terminus cui adiungitur supponit p pluribus si ergo talis terminus non habeat actualiter plura supposita propositio erit falsa. **D**ōm q omnis non denotat simpliciter q terminus cui additur supponat p pluribus. sed solum conditionaliter scz q si essent plura supposita pro quibus talis terminus esset impositus ad significandum tunc denotat ipsum teneri pro pluribus.

Scōm p̄dicta q̄ritur de hoc sophismatē. oīs homo est. et q̄libet differens ab illo est nō homo. Probatio hec est vna copulatiua cui vtraq; ps est vera. ergo ip̄a ē vera. Improbatio. oīs hō z q̄libet differens ab eo est non hō. quod ē falsū quia hec est vna copulatiua. cuius altera pars est falsa. ergo ip̄a tota ē falsa. **S**olutio. prima simpliciter est vera. z improbatio peccat penes fallaciam consequentis. qz differens ab omni homine in min⁹ est q̄ differēs a sorte. qz differens ab omni hoīe supponit solum pro alijs rebus ab homine. **S**ed differens a sorte supponit p eis dē. z etiā p alijs hoīb⁹ a sorte. **U**n bñ seq̄tur. differens ab omni hoīe ergo differēs a sorte z est locus a pte subiectiua ad suū totū. **S**i huic ppōni differens ab omni hoīe apponat signū erit p̄cessus ab inferiori ad superius cū distributōne. z sic incidit fallacia p̄ntis i improbatōne fm vnum p̄cessum. qz duplex est p̄cessus in improbatōe qz bene seq̄tur. oīs hō est. ergo sortes est. z est locus a toto in quantitate ad suam partem. sed non sequitur. hoc ē differēs ab omni hoīe. ergo est differens a sorte. sed ē fallacia p̄ntis sicut hic. omnis homo est. ergo omne animal est.

Premissis difficultatibus que tangunt hoc signū omnis quo ad eius si gnificationem. et etiam distributōnem. **H**ic consequenter ad maiorē declaratōnem dictoz mouet aliqua sophismata. quoz primū est. oīs hō est z quodlibet differens ab eo est non homo. quod sic probatur. **S**ophisma